

Şabat Nahamu - o zi de consolare şi speranţă [anul 5785]

Şabat Nahamu este primul Şabat după 9 Av. Se numeşte așa după primele două cuvinte din haftara care se citeşte de acest Şabat, pericopa VaEthan: „Consolați, consolați [pe] poporul meu” (Isaia 40:1). Din acest Şabat începem o serie de şapte Şabatot de consolare, numite *Şeva deNehamta* שבוע דנחמתי.

După postul de 9 Av, în care noi ne îndoliam pentru distrugerea celor două Temple şi alte nenorociri care au venit asupra poporului evreu, noi începem o serie de şapte haftarot în care noi nu citim o haftara legată de conţinutul pericopei, ci şapte haftarot de consolare – toate din profetul Isaia. Aceste haftarot vin să încurajeze şi să înveselească în aşteptarea eliberării care va veni în viitor – *gheula* şi venirea lui Mesia încă în zilele noastre.

În această haftara, profetul apelează la ceilalţi profeţi ca şi ei să consoleze poporul evreu. De ce Isaia repetă de două ori verbul „consolați”? Marele comentator Malbim (România, sec. 19) spune că Israel îşi vor câştiga libertatea ori când va veni momentul pe la sfârşitul celui de al şaselea mileniu sau poate mai repede dacă ne vom comporta cum trebuie – prin Domnul Dumnezeu.

Aşadar „Vorbiţi inimii Ierusalimului şi strigaţi-i” (Isaia 40:2), adică spuneţi-le că timpul lor al exilului s-a împlinit – prin drumul Domnului şi de aceea „Un glas strigă, în deşert eliberaţi calea Domnului” (Isaia 40:3) – ca să aducă pe toţi exilaţii din toate colţurile lumii.

„Slava Domnului se va arăta şi toate fapţurile vor vedea că gura Domnului a vorbit” (Isaia 40:5).

După ce descrie diferenţele dintre revelaţia viitoare faţă de cea care a fost în trecut: Domnul va apărea în faţa poporului, vor avea parte toţi şi nu numai aleşii şi toate popoarele care au venit să lupte contra Israelului vor avea parte de ea.

Profetul continuă cu multe cuvinte de încurajare, spunând „Urcă-te pe un munte înalt, vestitor al Sionului” (Isaia 40:9) – către profeţii care vestesc eliberarea Sionului, „înalţă glasul cu putere, vestitor al Ierusalimului” – voi profeţii veţi vesti cu bucurie eliberarea Ierusalimului.

În acest Şabat, există în diferite comunităţi obiceiuri de a petrece. De exemplu, un mare înţelept din evul mediu ne povesteşte că trebuie pregătită o masă specială în această zi, mai ales că ea cade aproape de sărbătoarea de Tu BeAv sau chiar în aceeaşi zi (ca anul acesta). Unii aşteptau această zi ca să amâne spunerea „Binecuvântării lunii” care dacă a trecut ultima zi de a spune. Unii cântau binecuvântarea „loţer or” din rugăciunea de Şaharit într-o melodie specială.

În ţările aşkenazilor s-au compus poezii speciale (*piutim*) pentru aceste Şabatot speciale.